

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І
МИСТЕЦТВ
ІНСТИТУТ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА
КАФЕДРА РЕЖИСУРИ ТА АКТОРСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ
ім. НАРОДНОЇ АРТИСТКИ УКРАЇНИ ЛАРИСИ ХОРОЛЕЦЬ**

Анотація до творчого проєкту

«Код: Жінка»

(за сценарієм Т.Коряка)

на здобуття ступеня вищої освіти «Бакалавр»

виконав здобувач
вищої освіти 4 курсу
групи БСМ-11-21з
спеціальності
026 «Сценічне мистецтво»
спеціалізації: «Режисер
театралізованих видовищ і
свят»
Коряк Тимур Олегович

Керівник: старша викладачка
Кратко Юлія Володимирівна

Допустити до захисту
Протокол засідання кафедри
режисури та акторської майстерності
ім. народної артистки України
Лариси Хоролець
від «_____» _____ 2023 р. № _____
Завідувач кафедри _____
_____ Гирич В.С.

Київ 2023

ЗМІСТ

1. Обґрунтування вибору теми
2. Режисерсько-постановочний план
 - 2.1. Режисерський аналіз
 - 2.1.1. Тема
 - 2.1.2. Ідея
 - 2.1.3. Конфлікт
 - 2.1.4. Проблематика
 - 2.1.5. Сюжет
 - 2.1.6. Фабула
 - 2.1.7. Епізоди
 - 2.1.8. Композиція
 - 2.2. Режисерський задум
 - 2.2.1. Надзавдання
 - 2.2.2. Наскрізна дія
 - 2.2.3. Жанр
 - 2.2.4. Художній образ
 - 2.2.5. Атмосфера
 - 2.2.6. Темпоритм
 - 2.2.7. Мізансцени
 - 2.3. Втілення задуму
 - 2.3.1. Художньо-декоративне оформлення
 - 2.3.2. Музично-шумове оформлення
 - 2.3.3. Світлове оформлення
3. Список використаної літератури
4. Додатки
 - 4.1. Сценарій

1. ОБҐРУНТУВАННЯ ВИБОРУ ТЕМИ

В сучасному світі, де рівність статей визнана як одна з головних гуманітарних цінностей, питання ролі жінки в суспільстві набуває особливої актуальності. Жінки здобувають вищу освіту, займають відповідальні посади, беруть участь у політичному та культурному житті. Проте їхні досягнення не завжди визнаються та поважаються на рівні з чоловіками, і вони часто стикаються зі стереотипами та дискримінацією.

Жіноча самореалізація у професійній діяльності відрізняється від чоловічої і пов'язана з питаннями соціальної ролі, соціального призначення та права на творчість. Незважаючи на те, що українське законодавство гарантує рівність на ринку праці, жінки все ще стикаються з дискримінацією та не мають можливості досягти найвищих посад у кар'єрі. Жінки, які працюють у галузях з високою концентрацією жіночої робочої сили, таких як освіта, медицина та соціальна сфера, заробляють менше, ніж середній рівень в країні, що збільшує економічну нерівність між чоловіками та жінками. Жінки також мають меншу ймовірність обіймати найпрестижніші посади в державному та приватному секторах економіки. Справжня самореалізація для жінок – це баланс між сім'єю та роботою, правильно розставлені пріоритети та постійне самовдосконалення.

Однак, навіть при існуванні законів, які забороняють дискримінацію за статтю, багато жінок зазнають труднощів на шляху до успіху в професії через дискримінацію на ринку праці. Багато компаній все ще надають перевагу чоловікам на високих посадах і не допускають жінок до досягнення кар'єрних висот.

Тому, щоб досягти повної гендерної рівності, необхідно продовжувати боротьбу з дискримінацією на ринку праці та підтримувати жінок у їх професійному зростанні. Навчання, підвищення кваліфікації та налагодження менторських відносин можуть допомогти жінкам досягти успіху в своїй кар'єрі, а також зберегти баланс між роботою та сім'єю.

Тому тема "Надзвичайна роль та сила української жінки" має велику вагомість. Вона стосується не тільки гендерної проблематики, але й культурної,

соціальної та історичної сфер. Українська жінка має достатній внесок в розвиток культури та історії країни, вона була активним учасником національно-визвольних рухів та боротьби за права жінок.

В цьому контексті, особливу увагу слід звернути на роль жінок-поетес в українській літературі та культурі. Їхні твори відображають не тільки красу мови та поетичні образи, але й проблеми, з якими стикалися жінки в різні періоди історії. Жінки-поетеси, як правило, були більш чутливі до суспільних проблем та індивідуальних переживань, тому їхні твори мають велику вагомість для розуміння культурної спадщини та історії нації.

Крім того, розглядаючи творчість письменниць та художниць, можна побачити, як вони впливали на формування культурного обличчя України. Вони стали символами міцного духу та витримки, а їхні твори викликали глибокі емоції та спонукали до роздумів про значення життя, любові, сім'ї, рідної землі.

Українські жінки зіграли важливу роль у різних сферах життя країни. Наприклад, вони були активними учасницями революційних подій на початку ХХ століття та у період національно-визвольних змагань. Багато жінок-учасниць руху за незалежність володіли високими інтелектуальними та організаційними здібностями, і їхні зусилля допомогли здобути перемогу.

Також важливо зазначити, що українські жінки відіграли значну роль у сфері науки та освіти. Багато з них стали відомими вченими, викладачами, науковцями, які здійснювали значний внесок у розвиток різних галузей знань та науки.

Дійсно, українська жінка здавна відігравала важливу роль в різних сферах життя країни. Наприклад, відомо, що під час Першої світової війни та громадянської війни в Україні жінки активно брали участь в бойових діях, допомагали пораненим та хворим, займалися вихованням дітей та підтримували домашні господарства.

Історія України пов'язана зі значним внеском жінок у різні епохи. Наприклад, під час Другої світової війни українські жінки були активними

учасницями бойових дій. Відіграли важливу роль у національному визвольному русі. Наприклад, Надія Сухомлинська, яка народилася в селі Шевченкове на Черкащині, була діячкою Української революції 1917-1921 років. Вона активно працювала в органах УНР та ЗУНР, була редактором газети "Жінка-українка" та працювала на посаді міністра внутрішніх справ Української Народної Республіки.

У ХХ столітті вони вели свою боротьбу за рівність та свої права. Наприклад, у 1920-х роках в Україні активно діяла організація жінок-феміністок "Союз жінок-рівноправниць", яка боролася за рівність прав для жінок у суспільстві та законодавстві.

У другій половині ХХ століття жінки стали активніше долучатися до політичного та культурного життя країни. Наприклад, відомо, що в 1950-1960-х роках українські письменниці Леся Українка, Ольга Кобилянська, Марія Матіос та інші створили відомі твори, які мали великий вплив на культуру та літературу України.

Значний внесок українська жінка зробила й у галузі науки та освіти. Наприклад, Олена Іванівна Степанківська була першою жінкою-академіком НАН України, а Євгенія Гапчинська – першою жінкою-професором Львівського університету.

Також варто відзначити, що українські жінки здійснюють значний внесок у розвиток підприємництва та бізнесу. Наприклад, в Україні більше половини підприємств є власністю жінок або очолюються ними. За даними Міжнародного фонду "Відродження", жінки-підприємці стали більш успішними в останні роки і демонструють більшу економічну активність.

Українські жінки також грають важливу роль у сім'ї та суспільстві. Більшість жінок українського походження мають вищу освіту і ведуть активний спосіб життя. Вони часто беруть участь у громадських та політичних організаціях та займаються волонтерською діяльністю.

Уряд України займається підтримкою жінок у різних сферах, зокрема шляхом створення спеціальних програм і фондів для підтримки жіночого

підприємництва та відновлення їх прав у суспільстві. Також національна рада з питань рівності між чоловіками та жінками працює над зменшенням гендерних нерівностей у різних сферах життя. Існують конкретні державні проекти та програми, спрямовані на підтримку жінок у різних сферах. Наприклад:

Програма "Women in Business" – це спільний проект Європейського Союзу та Уряду України, метою якої є підтримка жінок-підприємниць, їхнього підвищення конкурентоспроможності та розвитку бізнесу.

Програма "Крок до успіху" – це ініціатива Міністерства соціальної політики України, яка спрямована на підтримку жінок-виходців зі зони АТО/ООС та їхнього соціально-економічного реабілітації.

Проект "Жінки на політичній арені" – ініціатива Ради Європи та Уряду України, яка має на меті забезпечення рівної участі жінок та чоловіків у політичному житті країни.

Програма "Материнство без ризику" – це ініціатива Міністерства охорони здоров'я України, яка ставить перед собою завдання підвищення якості та безпеки материнства та дитинства.

Програма "Шлях до рівності" – це ініціатива Міністерства молоді та спорту України, яка має на меті підвищення освітнього та культурного рівня дівчат та жінок, а також їхню активну участь у громадському житті країни.

Хоча більшість людей ставить жінок у роль слабкої статі, недостатньої для значних досягнень та надає їм менше уваги у різних сферах життя, справжність полягає в тому, що жінки внесли значний внесок у культуру України, зокрема у літературі. Багато жінок-поетес відіграли визначну роль у розвитку українського суспільства загалом.

Вони мусили боротися зі стереотипним уявленням про жінок, які не можуть досягати високих результатів у творчості. Тому моя вистава може наголосити на проблемах, з якими стикалися жінки-поетеси та на труднощах, які вони мусили подолати, щоб здійснити свій внесок у культуру та націю.

В цій виставі я хочу показати різноманітні історії та творчість жінок-поетес, та приверну увагу до важливості їхнього внеску в культуру та розвиток

нації. Також продемонструю, як вони боролися зі стереотипами та традиційними уявленнями про жінок у суспільстві, щоб довести, що жінки можуть досягати великих успіхів.

У виставі можна розповісти про таких видатних жінок-поетес, як Леся Українка, Ліна Костенко, та багато інших сучасниць. Вони всі мали великий вплив на культуру та націю України, та допомогли відкрити шлях для інших жінок, щоб вони теж могли розвиватися в цій сфері.

Леся Українка – це одна з найвідоміших поетес в історії України, яка змогла залишити свій слід в літературі не тільки своїми творами, а й своєю активною громадською діяльністю. Вона писала про соціальні проблеми, національну ідею, любов та релігію. Леся Українка була також дослідником української народної культури, а її творчість дотепер впливає на людей.

Ліна Костенко – сучасна українська поетеса, яка має багато відзнак та нагород за свою творчість. Вона здатна передати глибокі емоції та почуття у своїх творах, які часто присвячені Україні та її народу. Крім того, Ліна Костенко була одним із засновників громадської організації "Український пен-клуб", яка підтримує розвиток культури в Україні.

Наталія Погребняк – це поетеса, перекладачка, громадська діячка, яка працює в різних галузях культури та освіти. Вона є засновницею культурно-освітнього центру "Тризуб", який популяризує українську мову, культуру та мистецтво. Наталія Погребняк пише про любов, родину, війну та інші соціальні проблеми, а її твори є духовним надбанням української культури.

Ці поетеси варті бути персонажами у виставі, оскільки вони не тільки створили значну творчу спадщину, а й вплинули на суспільство та культуру України. Вони стали прикладом для інших жінок, які мріють про творчу кар'єру, та довели, що жінки можуть досягати великих успіхів у літературі та інших сферах. Леся Українка знаменита своїми поемами, як "Лісова пісня" та "Камінний господар", які стали класикою української літератури. Ліна Костенко, крім творчості, була активісткою правозахисного руху, а її поезії "Маруся Чурай" та "Берестечко" стали популярними у всьому світі. Наталія

Погребняк – молода поетеса, яка за короткий час здобула визнання критиків та читачів. Її поезії звертають увагу на актуальні проблеми сучасного суспільства та піднімають важливі теми. Усі ці поетеси були й залишаються візитівкою української культури та надихають молоде покоління на творчість та самовираження.

Презентація творчості цих жінок-поетес може бути дуже емоційною та вражаючою, особливо якщо до неї додати візуальні елементи, такі як фотографії, відео та аудіо записи їх творів. Також можна запропонувати живі виступи від сучасних жінок-поетес, які продовжують традицію своїх попередників та зробили свій внесок у культурне життя країни.

Показуючи боротьбу жінок-поетес зі стереотипами та традиційними уявленнями про жінок у суспільстві, вистава може стати важливим кроком у боротьбі з дискримінацією та різними формами насильства проти жінок. Це може надихнути жінок на досягнення великих успіхів у будь-якій галузі та довести, що жінки можуть бути досить сильними та впливовими людьми, які здатні досягати багатьох великих досягнень.

Головною героїнею обрано персонажа Душа Жінки, адже саме вона розкриває всю чуттєвість кожної жінки в сприйнятті світу, саме вона прагне до щастя.

Душа Жінки перевтілюється в різних українських поетес, декламуючи їх вірші та розповідаючи про життя та проблеми, з якими вони стикалися. Відображається важливість української жінки у культурі та історії країни. Таким чином, вистава про українських поетес буде не тільки культурним досягненням, але й можливістю відкрити глядачам нові грані важливості жінки українки. Вона дозволить підняти важливі питання щодо ролі жінки в історії, культурі та побуті України, а також відобразить те, як ці проблеми відображаються в творчості відомих українських поетес.

Постановка про українських поетес буде Літературно-пластичною моновиставою з однією акторкою (Душею Жінки), яка перевтілюватиметься в

кожну поетесу, а сюжет буде побудовано на уривках віршів , пластичних рухів та монологів Лесі Українки, Ліни Костенко та сучасної поетеси.

Надзавданням вистави стане розкриття унікальності української жінки та її важливої ролі в історії, культурі та побуті України. Жанром постановки буде літературно-пластична моновистава, а художнім образом – спрощений інтер'єр, що передасть атмосферу різних часів та місць, де жили та творили поетеси. Сценарно-режисерський хід буде зосереджений на показі ролі жінок в українській історії, зокрема у віршах та біографіях відомих поетес.

2. РЕЖИСЕРСЬКО-ПОСТАНОВОЧНИЙ ПЛАН

1. Режисерський аналіз

2.1.1. Тема

Надзвичайна роль та сила української жінки через призму поетес.

2.1.2. Ідея

Сила жінки в її чуттєвості. Вагома роль жінок у розвитку культури та нації, наголошення на суспільних проблемах, з якими вони стикалися та стикаються у своєму житті.

2.1.3. Конфлікт

Боротьба за можливість бути щасливою. За визнання жіночої сили, значущості та творчості у суспільстві, яке принижує їх через дискримінацію на основі статі.

2.1.4. Проблематика

Проблема полягає у сприйнятті жінки як слабкої, залежної та творчої особистості в сучасному світі.

2.1.5. Сюжет

Головна героїня вистави – Душа Жінки, яка готується до виступу зі своєю новою постановкою "Код: Жінка". Ця постановка є відображенням історії жінок від минулого до сьогодення, вона показує, як жінки боролися і продовжують боротися за свої права та рівноправність. Акторка прагне донести цей повідомлення до глядачів за допомогою танцю, пластичних рухів та монологів.

Починається вистава з того, що Душа Жінки з'являється на сцені в темному одязі, який немає форми. Вона повільно та елегантно рухається, ніби замислилася про щось дуже важливе. Беручи перший стілець, вона розміщує його в центрі сцени та повторює ті самі дії з другим та третім стільцями. Це символізує трійку хвиль фемінізму.

Після того, як акторка розміщує всі три стільці на сцені, вона розпочинає танець, і на фоні музики голос розповідає про жіночу історію та боротьбу жінок за права та свободу. Душа Жінки танцює, чим відображає зміну часу.

Перший стілець на сцені символізує Лесю Українку, і акторка читає уривок з її творів, танцює та виконує пластичні рухи, щоб передати силу та красу її слів. Другий стілець символізує Ліну Костенко, і вона розповідає про свій світогляд. Душа жінки танцює та виконує пластичні рухи, щоб передати глибину та емоції її віршів.

На третьому стільці з'являється молода сучасна поетеса, яка відображає нові ідеї та проблеми, що турбують сучасну жінку. Вона розповідає про свій світогляд та свої погляди на роль жінки в суспільстві. Душа Жінки танцює і втілює різних жінок, щоб передати їхню боротьбу та силу.

Вона показує танцем боротьбу жінок за право на освіту, на політичну активність, на право на вільне вираження своєї думки та право на вибір свого життєвого шляху. Душа жінки втілює в собі всіх цих жінок, танцюючи їх історії та відтворюючи їхні рухи.

У заключенні, душа Жінки залишається на сцені сама, стаючи символом сили, мужності та відваги. Вона знає, що її танець та слова змінив щось в серцях та душах глядачів, і вона відчуває велику вдячність за те, що може передати цю важливу історію через мистецтво.

2.1.6. Фабула

Вихідна подія. Душа Жінки з'являється на сцені в темному одязі та йде в кінець сцени щоб взяти стільці.

Початкова подія. Душа Жінки розміщує стільці на сцені і втілює символіку жіночої сили, переживань.

Друга подія. Починається танець, і голос розповідає вірш Лесі Українки.

Третя подія. Душа Жінки виконує танцювальні рухи, щоб передати свої переживання в образі поетеси.

Четверта подія. Душа Жінки читає монолог Лесі Українки.

П'ята подія. Починається новий танець, і голос розповідає вірш Ліни Костенко. Душа Жінки виконує танцювально-пластичні рухи, щоб передати глибину та емоції її віршів.

Шоста подія. Ліна Костенко розповідає про свій світогляд та читає монолог.

Сьома подія. Починається новий танець, і голос розповідає вірш сучасної поетеси Наталії Погребняк.

Восьма подія. Душа Жінки перетворюється в сучасну поетесу та виконує монолог Наталії Погребняк.

Дев'ята подія. (Центральна). Танець триває, Душа Жінки втілює свій танець на фоні музики та уособлює переживання поетес та всіх жінок України.

Десята подія. Душа Жінки розставляє стільчики в коло та сідає на один з них. Вона дивиться на стільчики напроти вбачаючи в них образ всіх поетес. Вона закриває очі. Кінець.

Фінальна подія. Душа Жінки перетворюється в символ жіночої сили та боротьби за свої права.

Головна подія, відбувається коли Душа Жінки, сівши на один з трьох стільчиків і закривши очі, відчуває зв'язок з усіма поетесами та уособлює символ жіночої сили та боротьби за свої права.

2.1.7. Епізоди

Перший епізод: Вступ

Душа Жінки з'являється на сцені та виконує рухи, щоб розмістити три стільці на сцені. Це стає початком її виступу.

Другий епізод: Втілення символіки фемінізму

Душа Жінки починає втілювати символіку жіночої сили і переживань та виконує танець на фоні музики.

Третій епізод: Леся Українка.

Душа Жінки продовжує виконувати різні танцювальні рухи та перевтілюється в поетесу Лесю Українку, у тому числі виконує твори Лесі Українки розповідає її монолог.

Четвертий епізод: Ліна Костенко

Душа Жінки перевтілюється в поетесу Ліну Костенко, виконує пластичний танець, який символізує боротьбу за внутрішні переживання поетеси. Після цього вона виконує танець на фоні музики, демонструючи внутрішні переживання, силу та вольовий образ поетеси.

П'ятий епізод: Сучасна поетеса Наталія Погребняк

Душа Жінки перевтілюється в образ сучасної поетеси Наталії Погребняк, які ототожнює різні аспекти життя жінок, такі як материнство, сімейні стосунки, кохання тощо. Після цього вона виконує танець на фоні музики, втілюючи ці різні образи в одній душі.

Шостий епізод: Фінал

Душа Жінки виконує заключний танець, який символізує міць та силу жінок, їхню боротьбу та перемогу у світі, що ще досить далекий від повної рівності статей. Після танцю, Душа Жінки розставляє всі стільчики по колу та сідає на один з них. Вона завершає сцену безмовною дискусією з усіма попередніми образами.

2.1.8. Композиція

Експозиція

Душа Жінки з'являється на сцені та розміщує три стільці. Це стає початком її виступу.

Зав'язка

Душа Жінки втілює символіку жіночої сили та переживань і виконує танець на фоні музики.

Розвиток дії

Душа Жінки продовжує втілювати символіку фемінізму і виконує танцювальні рухи та перевтілення, у тому числі виконує твори, пластичні рухи в образах Лесі Українки та Ліни Костенко, а також перевтілюється в образ сучасної поетеси Наталії Погребняк, які втілюють різні аспекти життя та внутрішніх переживань усіх жінок.

Кульмінація

Душа Жінки виконує заключний танець, який символізує міць та силу жінок, їхню боротьбу та перемогу у світі, що ще досить далекий від повної рівності статей.

Розв'язка

Душа Жінки розставляє всі стільці по колу та сідає на один з них. Вона завершує сцену безмовною дискусією з усіма своїми попередніми образами, у тому числі з образом Лесі Українки, Ліни Костенко та Наталії Погребняк.

2. Режисерський задум

2.2.1. Надзавдання

Засвідчити важливість теми ролі жінок в українській культурі та історії через образ Духу жінки, жінок-поетес та піднести їхні історії широкому глядацькому загалу.

2.2.2. Наскрізна дія

Наскрізна дія вистави полягає в тому, щоб показати глядачам важливість теми ролі жінок в українській культурі та історії через образ Духу жінки та жінок-поетес.

2.2.3. Жанр

Літературно-пластична моновистава.

Літературно-пластична моновистава є поєднанням літературного та танцювального мистецтва в рамках моновистави. Вона має характеристики літературно-пластичної вистави, де головним засобом виразності стає не тільки мова, але й пластика, що підкреслює емоційність викладу.

У виставі використовується живе слово - вірші та монологи поетес, які виконує акторка, а також пластичні рухи, що доповнюють і підсилюють емоційну складову тексту. Головними темами вистави є думки та творчість відомих поетес, зосереджені навколо зображення духу жінки - сильної, незалежної, творчої та досвідченої.

Крім того, "Код: Жінка" має елементи перформансу, де образ духу жінки зображується через мінімалістичний декор та костюми, що акцентують увагу глядача на словах та рухах акторки. Загальна концепція вистави спрямована на те, щоб наголосити на важливості жінок у культурі та історії України, а також показати могутність жіночого духу.

2.2.4. Художній образ

Вистава буде складатися з ряду епізодів, які розповідатимуть життєві історії різних поетес. Основний образ вистави – Душа Жінки, яка буде перетілюватися в кожному з поетес та розповідати їхні історії через власні вірші, пластичні рухи та тексти. Образи поетес будуть детально вивчені та відтворені на сцені за допомогою відповідного костюму та елементів одягу. Вистава буде супроводжуватися музичним супроводом, який підкреслить атмосферу та емоції кожного епізоду.

2.2.5. Атмосфера

Перший епізод. Атмосфера статична, що передає внутрішні переживання жіночої душі та її потребу виразитися.

Другий епізод. Емоційна та енергійна атмосфера, де Душа Жінки втілює символіку жіночої сили та переживань через танець на фоні музики.

Третій епізод. Ностальгічна та духовна атмосфера, яка допомагає передати образ Лесі Українки та її творів через поєднання танцю та монологу.

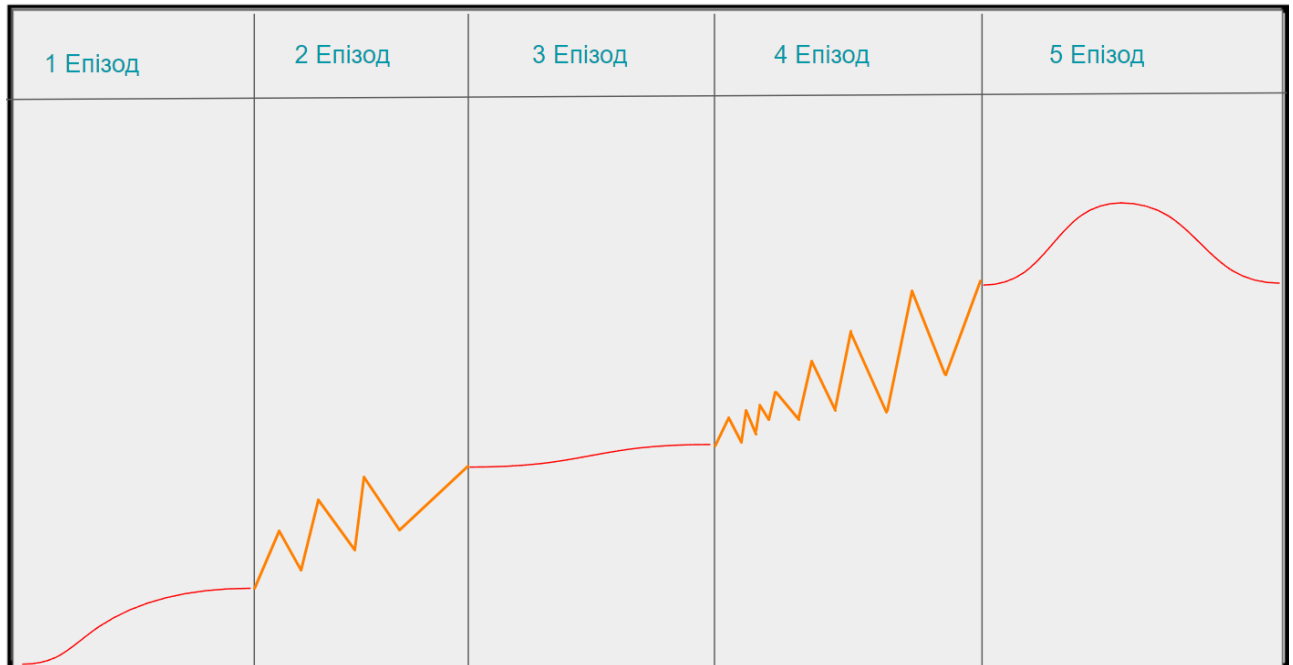
Четвертий епізод. Динамічна атмосфера, яка передає внутрішню боротьбу Ліни Костенко та її бажання висловити свої почуття через пластичний танець на фоні музики..

П'ятий епізод. Інтимна та романтична атмосфера, що допомагає передати поетичний світ Наталії Погребняк та її ототожнення з різними аспектами жіночого життя через танець на фоні музики.

Шостий епізод. Урочиста та міцна атмосфера, яка символізує боротьбу та переживання жінок у світі, що ще досить далекий від повної рівності статей. Заключний танець передає міць та силу жінок, їхню перемогу та бажання продовжувати боротьбу за рівність статей.

2.2.6.

Темпоритм

Перший епізод. *Помірний ,повільний*

Другий епізод. *дещо швидший, енергійний*

Третій епізод. *повільний та зосереджений*

Четвертий епізод. *Пришвидшений*

П'ятий епізод. *Спадаючий та емоційно насичений*

Шостий епізод. *Наростаючий..*

2.2.7.

Мізансцени

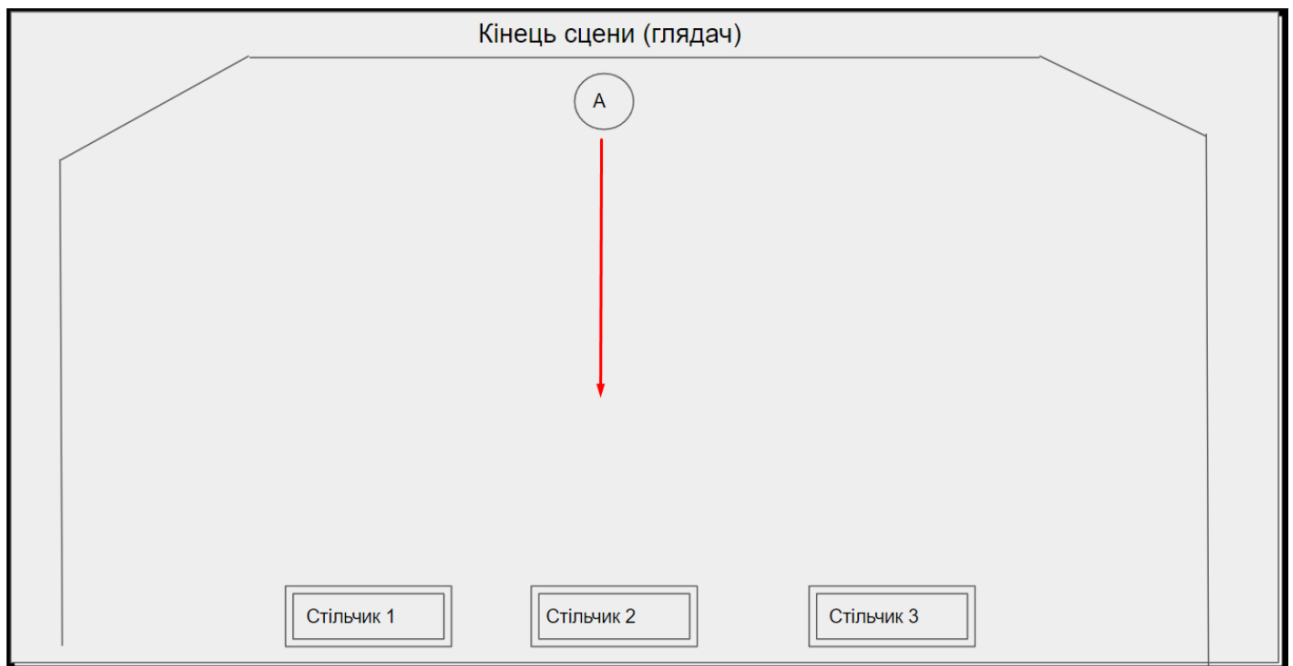
Умовні позначки:

А – Душа Жінки

ЛУ – Леся Українка

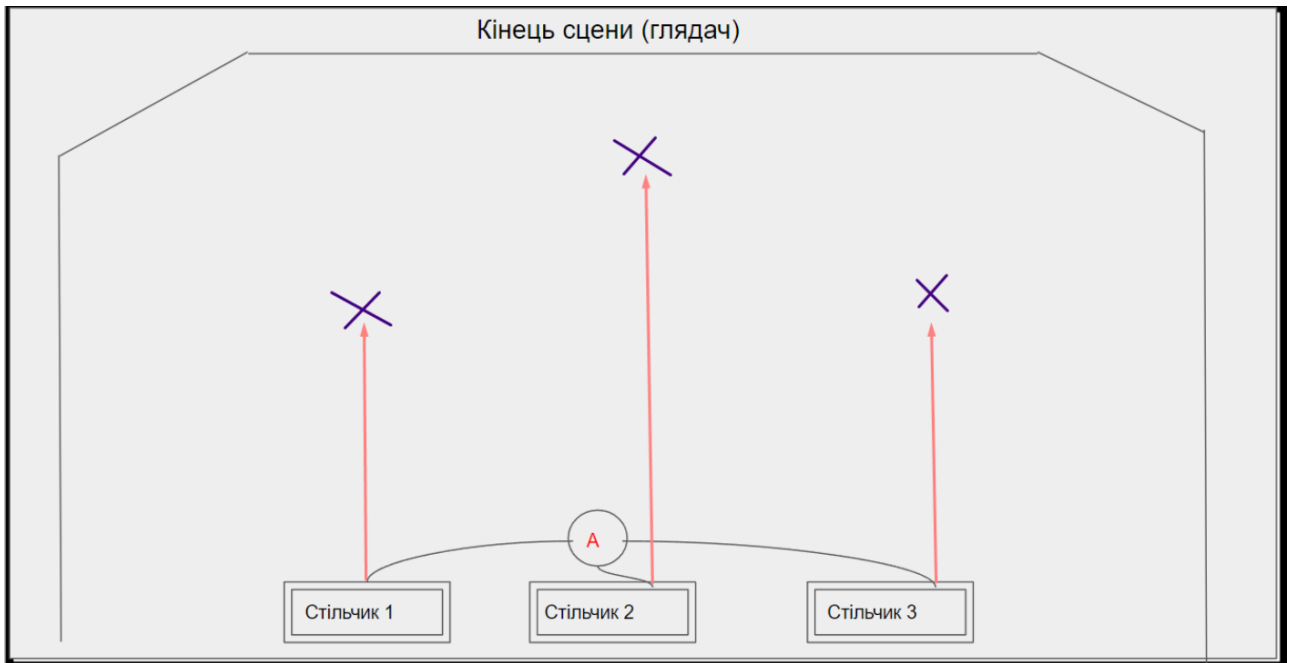
ЛК – Ліна Костенко

СП – Сучасна поетеса

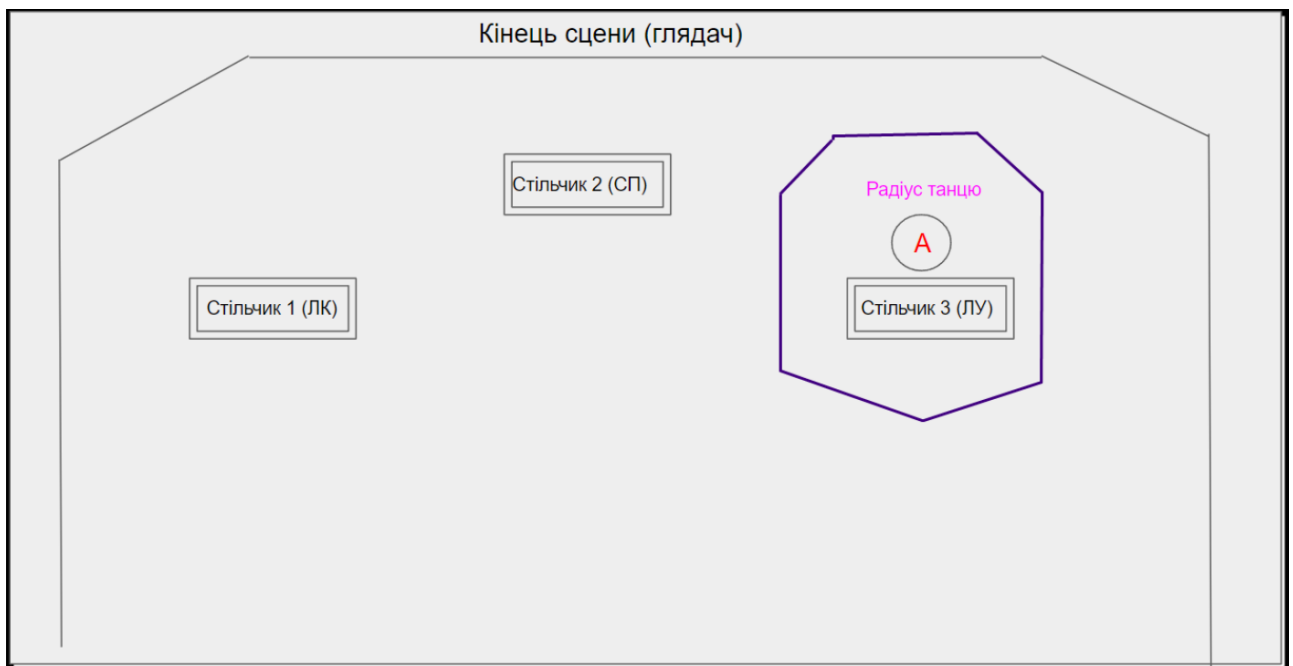
Епізод «Початок». На схемі зображено початкову мізансцену, на якій Акторка мовно-тілесно спілкується з глядачами, рухаючись по сцені елегантно і зосереджено. Її розум і тіло налаштовані на виступ, і вона стежить за кожним рухом, кожним диханням. Вона ставить три стільці на сцені, дбайливо розміщуючи їх, наче вони символізують її готовність до виконання.

Мізансцена 1: Акторка заходить на сцену з глядацького залу. Вона має на собі витончений наряд, що підкреслює її жіночність і грацію. Вона рухається елегантно і спокійно, випромінюючи впевненість і відданість своєму виступу.

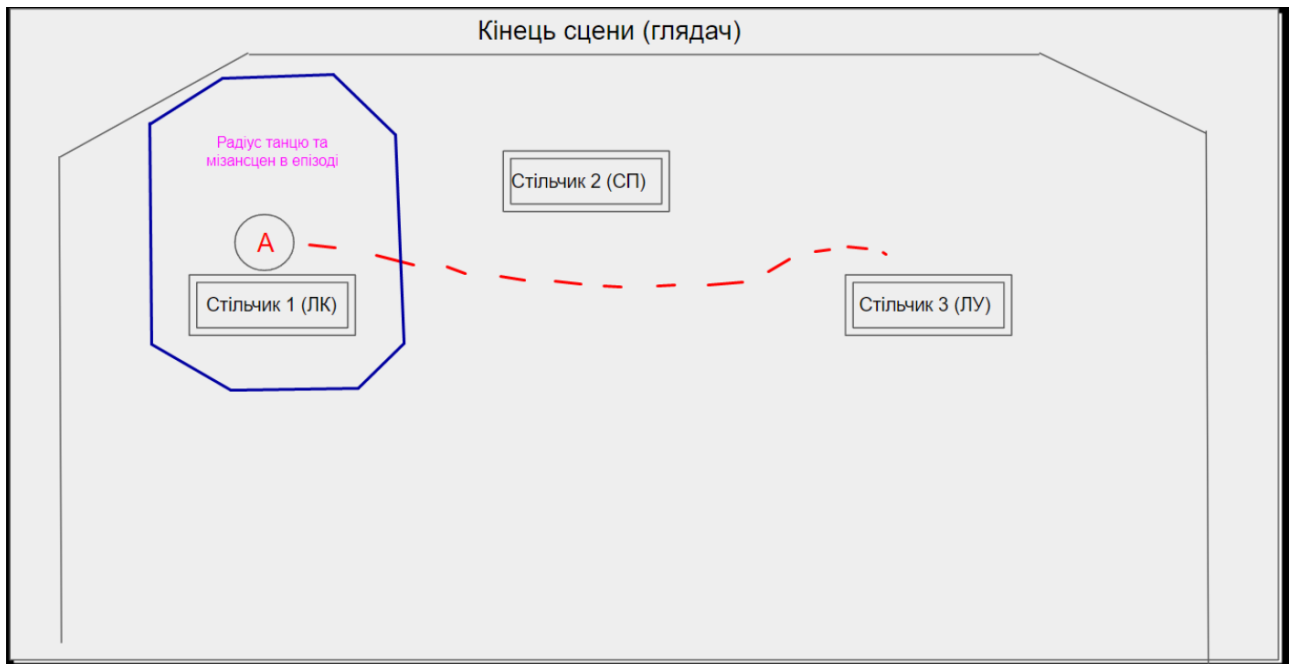

Мізансцена 2: Акторка бере на себе важливу роль установки трьох стільців на сцені. Це не просто фізична активність, а й дія, що символізує готовність акторки до виступу і її зв'язок зі сценою. Вона ставить стільці з такою дбайливістю і точністю, що це стає ритуалом підготовки до виступу.

Весь цей процес символізує те, що акторка зосереджена на виконанні своєї ролі, на передачі сильних емоцій, і вона готова до вступу в роль. Вона збирається зі силами, щоб передати глядачам красу та потужність своїх слів, своїх рухів і свого тіла. Це відчуття підсилюється через розміщення стільців, які символізують зв'язок акторки зі сценою і готовність до виступу.

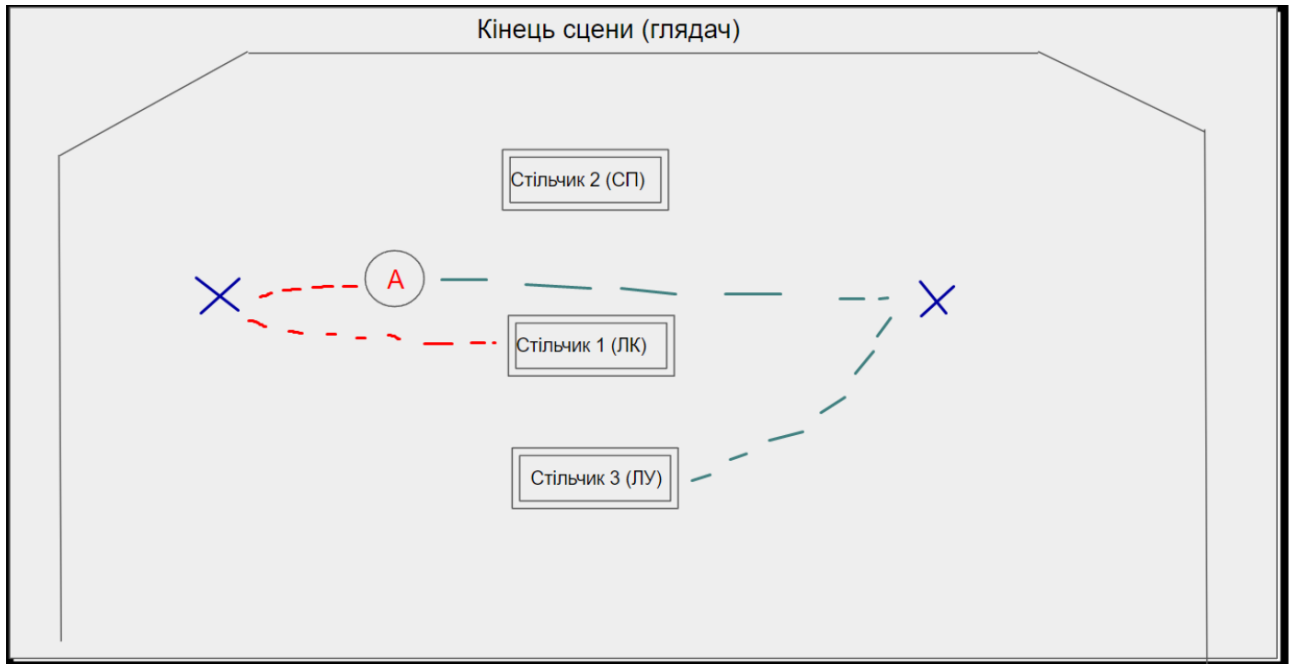

Епізод «Леся Українка». Цей епізод розпочинається з того, що акторка сідає на перший стільчик, що символізує Лесю Українку. Проте, перш ніж вона почне виконувати свій монолог, акторка танцює біля свого стільця, щоб передати енергію та емоції вірша Лесі Українки. Після танцю, акторка сідає на стільчик та бере до рук книжку з творами поетеси. Голос поетеси звучить з вуст акторки, ніби сама Леся Українка хоче доповнити тишу після віршу. Акторка починає виконувати монолог з творів Лесі Українки, передаючи емоції та настрій поетеси через свій голос та жести. У цій мізансцені стільці та книжка з творами Лесі Українки символізують її присутність на сцені та підсилюють зв'язок акторки з творчістю поетеси.

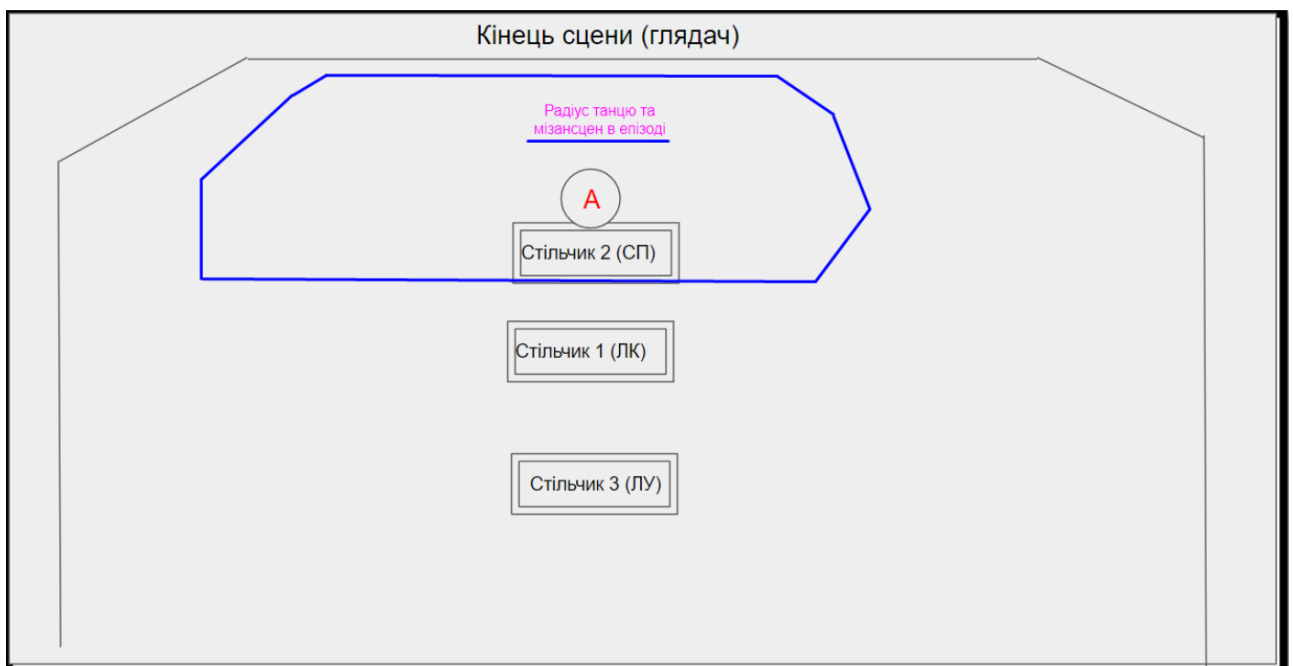

***Епізод «Ліна Костенко».** Третій епізод розпочинається з того, що акторка переходить до другого стільця на сцені, який символізує Ліну Костенко. Вона починає розповідати про свій світогляд та те, що для неї важливо в житті. Під час цієї мизансцени акторка демонструє свої танцювальні вміння та талант, передаючи одночасно смислове навантаження слів Ліни Костенко. Вона виконує пластичні рухи, які допомагають передати емоції та ідеї поетеси. Потім акторка знову читає монолог Ліни Костенко, доповнюючи свої рухи і жести. Вона намагається передати не тільки слова, а й те, що поетеса хотіла сказати.*

Епізод «Сучасна поетеса Наталія Погребняк» В цьому епізоді є кілька мізансцен, які допомагають передати глибинність та сенс вистави:

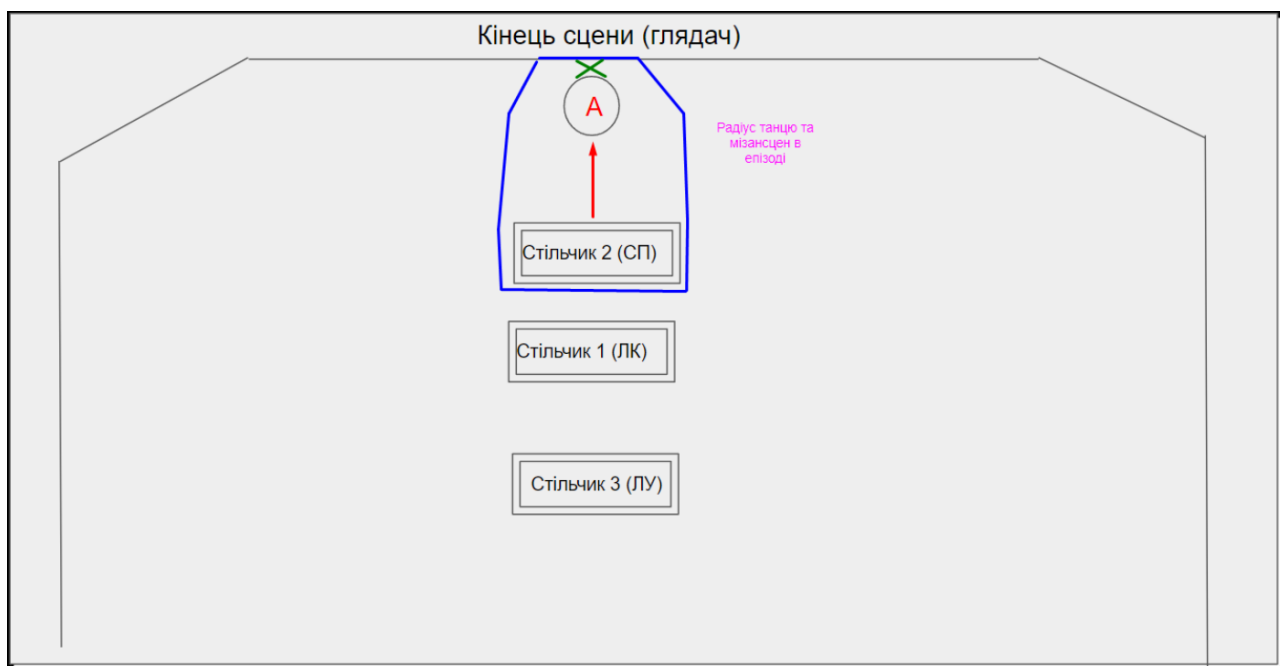

Перша мізансцена відбувається, коли акторка переходить з другого стільця на третій. Але ще ставить всі стільчики один за одним, що слугує метафорою спільної думки всіх 3 поетес та поєднанню спільної думки. Це символізує перехід від одного етапу до іншого, а також показує важливість порядку та структури вистави.

Друга мізансцена полягає в танці акторки на третьому стільці, під час

якого на фоні звучить вірш сучасної поетеси. Це допомагає передати емоційну та художню атмосферу вистави, а також символізує потужну енергію та життєву силу.

Епізод «Фінал»

У заключному танці Душа Жінки відтворює силу та міць жінок, які борються за свої права в суспільстві, де далеко не завжди досягнута повна рівність статей. Після танцю вона розставляє всі стільчики в коло та сідає на один з них. Безмовна дискусія між Душею Жінки та всіма попередніми образами завершує сцену, символізуючи глибинний розмір жіночої боротьби за свої права та прагнення до рівності.

3. Втілення задуму

2.3.1. Художньо-декоративне оформлення

Декорації

Декорації в цьому виставі – це приклад мінімалізму, який надає простору чистоту та лаконічність. Сцена дуже мінімалістична, що створює враження простору безмежної темряви. На сцені знаходяться лише три стільчики, розташовані в різних точках. Кожен з них має свою власну історію і символіку, але вони всі взаємопов'язані темою вистави.

Світлодіодна стрічка, яка простягається по середині сцени, також відіграє важливу роль у декораціях. Вона яскраво світиться, створюючи ефект пульсуючого світла, що ідеально підходить для створення атмосфери темної та загадкової вистави. Світлодіодна стрічка може змінювати свою інтенсивність, що дозволяє створювати різноманітні ефекти та настрої на початку вистави .

Загалом, декорації в цій виставі не лише виконують свою функцію – створення фону для дії, але і стають важливими символами, які допомагають передати головну тему вистави та створити необхідну атмосферу. Все разом це створює дуже емоційний та запам'ятовуваний враження для глядачів.

Реквізит

Реквізитом для цього виступу будуть лише три стільчики та книжки поетес, які будуть розташовані на стільчиках. Всі елементи реквізиту будуть максимально мінімалістичними, з простими формами та мінімальними деталями. Стільчики будуть зроблені з натурального дерева з гладкою поверхнею та витонченими ніжками, що дозволяють їм виглядати легкими та елегантними.

Книжки поетес будуть складатися з простого, але елегантного дизайну. Обкладинки будуть мінімалістичними, з фоном, який не відволікає увагу від

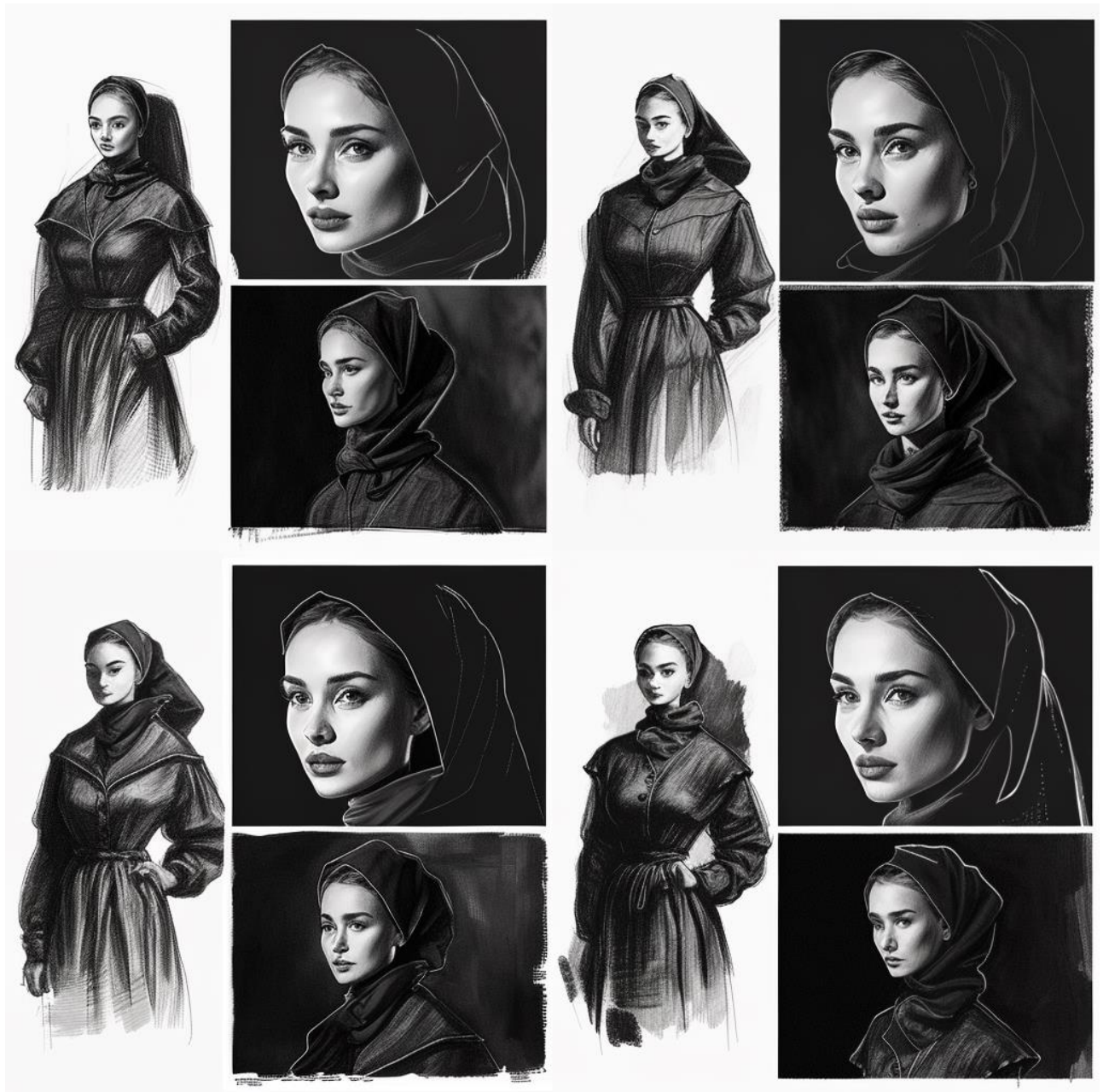
вмісту, а текст виглядатиме легким та чітким на білому папері. Книжки будуть розташовані на стільчиках у невеликій кількості, але достатньо, щоб виділятися на сцені та виконувати свою роль у передачі настрою виступу.

Мінімалістичні декорації мають свої переваги. По-перше, вони дозволяють глядачеві зосередитися на акторці, не відволікаючись на складні або перенасичені декорації. В такому випадку, акторка може стати центром уваги і більш яскраво передати емоції.

Ескізи костюмів

Головна героїня вдягнена в темний одяг, який сповиває її тіло м'яко та плавно, немов вона опинилася в обіймах нічного повітря. Її костюм не має жодної форми, і це дає їй можливість вільно рухатися, майже ніби танець та рух стали її другою шкірою. Несподівані рухи, важливі для її виконання, можуть з'явитися в будь-який момент, і темний одяг якби реагує на це, танцюючи разом з нею.

Кольорова гама одягу головної героїні вибрана з максимальною увагою, щоб підкреслити її виразність та відчайдушність. Чорний колір, який переважає, символізує силу та владу, але також може бути сприйнятий як

відображення сумної, темної сторони життя. Але для головної героїні це кольорівне рішення стало необхідним, оскільки воно допомагає їй використовувати кожен рух та жест, щоб передати свою сильну внутрішню боротьбу та бажання змінити світ.

Уважно розглядаючи її одяг, можна помітити, що кожна деталь додає до її загадкового та проникливого образу. Від глибокого вирізу на грудях до довгого шлейфу, що пливе за нею, костюм підкреслює її грацію та силу. У цьому одязі вона виглядає незвичайно, непередбачувано та дуже сильно. І її рухи, що передають безмежну емоційну глибину, тільки підсилюють враження від її образу.

Αφίσα

2.3.2.

Музично-шумове оформлення

Вбачаю в цій виставі мелодії та творчість Konstantin Tyufyakin

<https://www.youtube.com/watch?v=VvdvSVLqD9k&t=17s>

№	Епізод	Дія або репліка	Музично-шумове оформлення	Примітки
1.	«поява»	З'являється героїня	Основна композиція	Звучить лейтмотивом
2.	«Акторка втілює символіку трьох хвиль фемінізму»	Починається танець	Основна композиція	Лунає протягом всього танцю акторки
3.	«жіноча історія та їхня боротьба за рівність»	«танець продовжується»	Основна композиція	Лунає протягом всього танцю
4.	«Танець образ Лесі Українки»	Ти чесна жінка, ти не продаєш	Основна композиція	Лунає до монологу "Нащо мені жінка?"
5.	« образ Ліни Костенко»	мені доводилось боротися за свої права.	Основна композиція	Музика звучить до початку монологу

6.	«образ сучасної поетеси»	Прекрасна й сильна жінка в дев'яносто!	Основна композиція	Лунає до завершення віршу
7.	«кульмінаційні слова »	"Я - Українська Мадонна,	Основна композиція	До кінця вистави

1.Світлове оформлення

№	Епізод	Дія або репліка	Освітлення
1.	«початок»	Поява Душі жінки	Сцена заливається легким білим світлом. Легенько мерехтить. Поступово нормалізується та не мерехтить.
2.	«Леся Українка»	Початок віршу «Ти чесна жінка..»	Набор світла . Поступово нормалізується та не мерехтить.
3.	«Монолог Л.Українки»	Початок монологу "Нащо мені жінка? "	Сцена залита легким білим світлом.
4.	«Ліна Костенко»	<i>Вірш звучить з музикою : "Чи й справді необхідно..."</i>	Сцена залита білим світлом. Без мерехтінь.
5.	«Сучасна поетеса»	Початок віршу "Прекрасна й сильна жінка в дев'яносто! "	Сцена залита легким білим світлом.
6.	«Монолог Мадонни»	"Я - Українська Мадонна, "	Сцена залита легким білим світлом.
7.	«фінальний аккорд»	Оплеск залу	ЗТМ, світло затухає.

3. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- 1.** Агеєва В.П. Поетеса зламу століть. Творчість Лесі Українки в постмодерній інтерпретації: Монографія. Київ: Либідь, 2001. 267 с.
- 2.** Антофійчук В. І. Християнські ідеї та образи в творчості Лесі Українки: Навч. посіб. / Чернівецький національний ун-т ім. Юрія Федьковича; Науково-дослідний центр "Біблія і культура". Чернівці: Рута, 2002. 72 с.
- 3.** Богачевська-Хом'як М. Традиції жінок України // Жінка в державотворенні. Київ, 1993. С.
- 4.** Видатні постаті в історії України (IX — XIX ст.): Короткі біографічні нариси. Історичні та художні портрети: Довід. вид. / В.І. Гусев (кер. кол. авт.), В.П. Дрожин, Ю.О. Каленцев, О.Г. Сокирко, В.І. Червінський. Київ. Вища школа, 2002. 359 с.
- 5.** Вовкун В. В. Мистецтво режисури масових видовищ. Київ: НАКККіМ, 2015.
- 6.** Гендерні аспекти державної служби: монографія / М. Пірен, Н. Грицяк, Т. Василевська, О. Іваницька; За заг.ред Б. Кравченка. Київ. Видавництво Соломії Павличко "Основи", 2002. 245 с.
- 7.** Горбов А. С. Режисура видовищно-театралізованих заходів. Фастів: Поліфаст, 2004.
- 8.** Горбов А.С. Режисура видовищно-театралізованих заходів. Фастів: Поліфаст, 2004.
- 9.** Грицяк Н.В. Формування гендерної політики в Україні: проблеми теорії, методології, практики: моногр. Київ: Видавництво НАДУ, 2004. 384 с.
- 10.** Дослідження UNFPA Український центр соціальних реформ (2018) Сучасне розуміння маскулінності: ставлення чоловіків до гендерних стереотипів і насильства щодо жінок. Київ.
- 11.** Зайцев В. П. Режисура естради та масових видовищ. Київ: Дакор, 2006.
- 12.** Зайцева О. (2017) Захист прав жінок: чому міжнародні конвенції

погано працюють / Журнал “Гендер в деталях”. URL: <https://genderindetail.org.ua/season-topic/genderne-nasilstvo/zahist-prav-zhinokchomu-mizhnarodni-konventsii-pogano-pratsyuyut-134063.html> (дата звернення: 20.04.2023)

13. Кісь О. Господиня: жінка у праці й творчості. Народна культура українців: життєвий цикл людини: історико-етнологічне дослідження у 5 т. – Київ: Дуліби, 2012. Т.3: Зрілість. Жіноцтво. Жіноча субкультура. С.5-19 80.

14. Кісь О. Жінка в традиційній українській культурі (друга половина ХІХ – початок ХХ ст.): монографія. Львів: НАН України, Інститут народознавства, 2012. 287 с.

15. Кужельний О.П. Основи режисури театралізованих видовищ і свят. Київ: НАКККіМ, 2012.

16. Обертинська А. П. Основи теорії драми та сценарної майстерності: навчальний посібник. Київ: ДАКККіМ, 1999.

17. Октович К. Ілюзія свободи: образ жінки від традиціоналізму до модернізму. Київ: «КАРБОН», 2010.

18. Пиши сильно: практичні вправи, поради, теорія / упорядник Litosvita. Київ: Пабулум, 2017.

19. Станіславська К.І. Мистецько-видовищні форми сучасної культури. Київ: НАКККіМ / Офіційна сторінка сайту. URL: https://www.google.com/url?sa=t&source=web&rct=j&url=https://nakkkim.edu.ua/images/vidannya/Monografii/Stanslavaska_Mystecko_Vydovyschni_formy.pdf&ved=2ahUKEwimna7w8ufoAhUxyoKHZMBDOYQFjAHegQIBBAJ&usg=AOvVaw00KsvbNeTsTOdKpDZKEhEq.

20. Українка Л. Твори в п'яти томах. Том V. Листи. Київ: ДВХЛ, 1956. 670 с.

21. Юра Г. П. Життя і сцена. Київ: Мистецтво, 1965.

22. Юра Г. П. Режисер в театрі. Київ: Мистецтво, 1967. Вайно М.Е., Житницький А.З. Сценарна майстерність. Написання сценарію естрадно-масового театралізованого видовища: навчальний посібник. Івано-

Франківськ: Місто-НВ, 2015.

4. ДОДАТКИ

4.1. СЦЕНАРІЙ

Дійові особи:

Душа Жінки

Леся Українка

Ліна Костенка

Наталії Погребняк – образ сучасної жінки поетеси

Душа Жінки з'являється на сцені

В темному одязі, який немає форми.

Повільно й елегантно рухається, ніби замислилася про щось дуже важливе.

Бере перший стілець і розміщує у центрі сцени, повторює ті самі дії з другим та третім стільцями.

Після того, як Душа Жінки розмістила стільці на сцені, вона починає рухатися елегантно та повільно. Вона здається глибоко зосередженою на своїх думках, мовляв вона готується до виконання дуже важливого виступу. Її одяг дає їй можливість вільно рухатися і експресивно передавати емоції.

Першим акцентом танцю є Леся Українка. Акторка віддає пошану класиці української літератури, з музикою лунає вірш поетеси “Жіночий Портрет”.

Твір який втілює символіку ідеї вистави. Через пластичні рухи та танець, акторка відтворює силу та красу слів Лесі Українки.

Леся Українка (в запису):

Ти чесна жінка, ти не продаєш
своєї вроди й пестощів за гроші,

неширих поцілунків не даєш
за лако́мство нещасне, за розкоші.

Ти горда жінка, ти не увійшла
в кубельце, звите дру́жніми руками,
найтяжчу пра́цю ти собі взяла,
несеш мовчазно довгими роками.

Ти добра жінка, слів терпких нема
у тебе для таких, що “впали низько”,
хоч злидні перетерпіла й сама,
хоч і тобі була спокуса близька.

А ти не впала. Чом же ти чола
не можеш гордо зняти перед тими,
що продають себе задля срібла,
ганяючись за примхами пустими?

Ти щира жінка. Тим своє чоло
ти хилиш низько, про таких згадавши,
що продаються; знаєш, як було
їм гірко й солодко, в неволю впавши.

Бо продалась і ти. Не за срібло
і не за ласощі, не за дарунки,
але за те пестливеє тепло,
за любі речі та за поцілунки...

Се ж голод серця гнав тебе за тим,
у кого в очах діаманти ясні,
чий сміх тобі здавався золотим,
а кучері були, мов грона рясні.

Не тіло ти, а душу продала,
свій хист і розум віддала в неволю,
у каторгу довічну завдала, –
і гірко й солодко тобі до болю.

Після свого танцю Душа Жінки сідає на перший стільчик. Потім Душа Жінки бере книжку до рук. Це книжка самої поетеси. І наче відлуння переживань самої поетеси, її голос звучить з вуст акторки. Ніби сама поетеса хоче доповнити тишу після віршу.

Леся Українка. "Нащо мені жінка?". Але я запитую себе: "Хто був би без жінок?" Ми, жінки, не просто мами, дружини і сестри. Ми – сила, ми – натхнення, ми – життя. І все ж, наші права та можливості були довгий час обмежені, а наше місце в суспільстві – прибічницьким. Але час змінюється, жінки беруть своє місце нарівні з чоловіками. Так і повинно бути.

"Жінка, яка є в нас – це не тільки стать, це щось більше. Це та сила, яку ми носимо в собі, те прагнення до свободи та незалежності, яке зростає разом з нами. Це та відповідальність, яку ми беремо на себе, вирішуючи, ким ми хочемо бути і як хочемо жити.

Але чому ж нас так часто сприймають як слабший пол? Чому нам часто не дають можливості реалізувати свої здібності та мрії? Можливо, тому що не розуміють нас, не хочуть приймати нашу незалежність і самостійність.

Але ми не здаємося. Ми продовжуємо боротися за своє місце в цьому світі. Ми показуємо, що жінки можуть бути науковцями, лікарями, вчительками, митцями. Ми доводимо, що ми можемо досягати таких же висот, як і чоловіки.

І якщо десь на шляху ми зустрінемо перешкоди, то ми не зупинимося. Ми знаємо, що маємо силу та мужність, щоб пройти крізь усе. І ми будемо рухатися далі, поки не досягнемо своєї мети.

Тому нехай ніхто не забуває, що жінки є частиною цього світу, і ми заслуговуємо на ту ж саму повагу і можливості, що і чоловіки. Ми можемо бути такими ж сильними, такими ж рішучими, як і вони. І ми цього ніколи не забудемо.

Потім Душа Жінки встає з першого стільчика та повільно сідає на другий.

Далі на другому стільці з'являється образ Ліни Костенко. Душа Жінки втілює глибину та емоції її віршів, передаючи їх через свій танець та пластичні рухи.

Ліна Костенко розповідає про свій світогляд, і це додає акторці більше інформації про вірші, які вона танцює.

Душа Жінки бере в руки книжку Ліни Костенко, і відкриває її сторінки перед глядачами.

І тоді вона читає, читає зі словами настільки живими,

Ніби це її власні думки та переживання.

І з кожним словом вона перетворюється на Ліну,

Її погляд стає глибшим, її голос - м'якшим.

Ліна Костенко (в голосі чути ноту тремтіння, жалю та суму). Коли я була молодію, я дуже часто зіткнулася з дискримінацією, яка була пов'язана з моєю статтю. Мені не дозволяли навчатися, працювати, брати участь у політиці. Так, як багатьом іншим жінкам, мені доводилось боротися за свої права.

Душа Жінки замовкає та починає танцювати втілюючи глибину та емоції віршів, передаючи їх через свій танець та пластичні рухи.

Ліна Костенко (в запису).

Чи й справді необхідно, щоб жінка була мужня?

Спасибі вам, спасибі за цей пріоритет.

Поетам всіх віків була потрібна Муза,

А жінці хто потрібен, якщо вона — поет?

Хіба дві жінки — ми — подужаєм цю зграю проблем і протиріч, що жалять кожну мить?

Я в неї на очах, розтерзана, вмираю,
що ж їй робити, бідній? — лиш руки заломить.

І хто нам допоможе? Єдиний у трьох лицах?
Кому я кину квітку, прекрасну, як зорю?
Ми з Музою — ми дві — дві жінка — де наш лицар?!
Ось Муза продиктує, а я його створю.

*Музика затихає Душа Жінки сідає на стільчик та просто перегортає сторінку
книжки яку вона тримає в руках.*

Ліна Костенко. Ці слова належать мені, але вони також можуть належати кожній жінці. Ми можемо бути сильними, ми можемо бути вільними, ми можемо бути тим, чим хочемо бути.

"Я була дівчина, я стала жінкою Я була дівчина, я стала жінкою, і всі ці роки я приділяла увагу боротьбі за права жінок. Я переконана, що жінки мають право на свободу вибору та самовизначення, на рівні можливості з чоловіками в усіх сферах життя.

Жінки можуть досягати більшого, ніж тільки материнство та домогосподарство. Ми можемо бути талановитими письменницями, художницями, вченими, політиками та лідерами. Ми можемо вирішувати свої проблеми, бути сильними та незалежними.

*Потім Душа Жінки переходить до останнього стільчика. Він стоїть по
центрі, ніби символізуючи кульмінаційний момент вистави.*

На третьому стільці з'являється образ сучасної поетеси – Наталії Погребняк.

Наталія Погребняк (в запису).

Українська Мадонна
Прекрасна й сильна жінка в дев'яносто!
Да Вінчі, де ви?! Де ви, Рафаель?!
Тендітна й скромна, вбрана звично й просто,
Ця жінка – найвеличніша модель.

У згорток рук вона усі печалі
І болі пережитих лихоліть
Затисла міцно так, аби надалі
Між люди в майбуття не відпустить.
А скільки світла, ніжності, любові
В довірливо усміхнених очах,
Що тепло обійняти світ готові
Увесь, як є, у щасті і гріхах.
Роки не впали хусткою туману
На давнє, що вже прибране у схов.
Таким співають в поезії осанну,
По них вивчати курс «Що є любов?».
Ви, горді духом, вквітчані хустками,
Багаті на повагу земляків,
Українки, на коліна перед вами
Стають майстри планети всіх віків.

Душа Жінки втілює різних жінок, передаючи їхні боротьбу та силу, щоб показати глядачам, що жінки були й залишаються важливими фігурами в історії світу.

Танець довго триває, і акторка з кожним рухом передає історію жінок усього світу, їхні перемоги, їхні невдачі та біль. Вона передає відчайдушне бажання жити та воювати за свої права. Акторка змінює пози, стилю та ритму, щоб передати різні емоції, від радості до суму, від відчаю до впевненості.

У танці також використовуються різні реквізити, такі як плаття, книжки, різні предмети, що допомагають передати певні ідеї та емоції. Наприклад, акторка може використовувати книжки як символи знань та освіти.

Увесь танець супроводжується голосом поетеси, що розповідає свій вірш

**Маданно*. Це може бути жіночий голос, або голос акторки, яка передає свої думки та почуття стосовно теми танцю.*

Коли танець закінчується, Душа Жінки залишається на сцені, щоб підкреслити силу та відвагу жінок, які вони передала у своєму виступі. Вона стає символом тих жінок, які боролися та борються за свої права, та тих, які відмовляються від знущань, насильства та дискримінації.

Вона встає на останній стільчик. Символізує свою піднесеність, свою правду. Вона стає схожа на статую Свободи з Нью-Йорку.

Цей символізм є філософським і уособлює символіку вистави та ролі жінки в суспільстві: що кожна жінка здатна сама писати свою історію, та висловлювати свою думку .

Душа Жінки. Я – Українська Мадонна, дивлюсь на світ своїми ніжними очима і бачу красу, неповторність, силу та мудрість української жінки. Вічний зміст нашої душі, історії, традицій та культури, – у наших руках. Ми є тим поколінням, яке несе відповідальність за майбутнє нашої країни.

Кожна з нас – неповторна, така, як ніхто інший. Ми ніжні й скромні, але маємо в собі силу, яка допомагає нам переживати найтяжчі випробування. Ми надіємося на світле майбутнє, в якому кожна українська жінка знайде своє місце та зможе розвиватися, проявляти свої таланти та здібності.

Ми не дозволимо, щоб наші історії забувались, щоб наша культура згасала, щоб наша мова зникла. Ми будемо надалі писати вірші, знімати фільми, створювати музику, малювати картини, відкривати нові горизонти і продовжувати той шлях, який був нашим до нас.

Українська жінка – це скарб нашої країни, це символ нашої нації. І я гордо стою перед вами, як українська поетеса, представниця тих, хто прагне бачити Україну вільною, могутньою та головне – щасливою.

Душа Жінки під музику виставляє стільці по колу . Цей танець стає пам'ятним подією, яка закликає до дії та досягнення рівноправності та гендерної рівності. Під час танцю вона виставляє стільчики друг напроти друга .Це дуже схоже на сеанс однодумців в якомусь клубі....

Сідає на центральний стільчики. І дивиться на 2 стільчика напроти неї, ніби бачить ті образи перед собою. Потім дивиться на глядача і закриває очі
Кінець.